

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 16. marca 2017**

„Predhodno odločanje — Intelktualna lastnina — Avtorska in sorodne pravice v informacijski družbi — Direktiva 2001/29/ES — Pravica priobčitve del javnosti — Člen 3(1) — Izjeme in omejitve — Člen 5(3)(o) — Prenos televizijskih oddaj prek lokalnega kableskega omrežja — Nacionalna ureditev, ki določa izvzetje za inštalacije, ki omogočajo dostop največ 500 naročnikom, in za ponovni prenos oddaj javne radiodifuzije na nacionalnem ozemlju“

V zadevi C-138/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Handelsgericht Wien (sodišče za gospodarske spore na Dunaju, Avstrija) z odločbo z dne 16. februarja 2016, ki je na Sodišče prispela 7. marca 2016, v postopku

Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

proti

Zürs.net Betriebs GmbH,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec) in M. Safjan, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) M. Walter, odvetnik,
- za Zürs.net Betriebs GmbH M. Ciresa, odvetnik,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, agentka,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za Evropsko komisijo T. Scharf in J. Samnadda, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago na eni strani člena 3(1) in člena 5 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230) ter na drugi strani člena 11a(1), točka 2, Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del z dne 9. septembra 1886 v različici, ki izhaja iz Pariškega akta z dne 24. julija 1971, kakor je bila spremenjena 28. septembra 1979 (v nadaljevanju: Bernska konvencija).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (v nadaljevanju: AKM) in družbo Zürs.net Betriebs GmbH (v nadaljevanju: Zürs.net) zaradi zahteve družbe AKM, naj ji družba Zürs.net posreduje informacije o številu naročnikov, priključenih na kabelsko omrežje, ki ga upravlja, in ji nakaže, če je to potrebno, nadomestilo z zamudnimi obrestmi za dajanje na razpolago del, varovanih z avtorsko in sorodnimi pravicami.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

Pogodba WIPO o avtorski pravici

- 3 Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO) je 20. decembra 1996 v Ženevi sprejela Pogodbo WIPO o avtorski pravici, ki je začela veljati 6. marca 2002. Ta pogodba je bila v imenu Skupnosti potrjena s Sklepom Sveta 2000/278/ES z dne 16. marca 2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 208).
- 4 Pogodba WIPO o avtorski pravici v členu 1(4) določa, da pogodbenice upoštevajo člene od 1 do 21 Bernske konvencije.

Bernska konvencija

- 5 Člen 11a(1), točka 2, Bernske konvencije določa:

„1) Avtorji književnih in umetniških del imajo izključno pravico dovoljevati:

[...]

2. vsako žično ali brezžično priobčitev po radiu oddajane dela, če naj ga priobči javnosti kakšna druga ustanova, ne pa tista, ki ga je izvorno oziroma prva oddajala“.

Pravo Unije

Direktiva 2001/29

6 V uvodni izjavi 9 Direktive 2001/29 je navedeno:

„Vsakršno usklajevanje avtorske in sorodnih pravic mora temeljiti na visoki stopnji varstva, kajti takšne pravice so za intelektualno ustvarjanje bistvenega pomena. [...]“

7 Člen 3(1) te direktive določa:

„Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.“

8 Člen 5(3)(o) navedene direktive določa:

„Države članice lahko predvidijo izjeme in omejitve pravic iz členov 2 in 3 v naslednjih primerih:

[...]

(o) uporaba v določenih drugih manj pomembnih primerih, kjer izjeme ali omejitve že obstajajo po nacionalni zakonodaji, pod pogojem, da zadevajo le analogne načine uporabe in ne vplivajo na prost pretok blaga in storitev v Skupnosti, brez vpliva na druge izjeme in omejitve, ki jih vsebuje ta člen.“

Avstrijsko pravo

9 Člen 17 Österreichisches Urheberrechtsgesetz (avstrijski zakon o avtorskih pravicah, BGBl. 111/1936) v različici BGBl. I, 99/2015, določa:

„(1) Avtor ima izključno pravico radiodifuznega oddajanja dela po radiu ali na podoben način.

(2) Z radiodifuznim oddajanjem je izenačena priobčitev dela domači javnosti s strani organizacije s sedežem v domači državi ali v tujini, na podoben način kot po radiu, vendar s pomočjo žic.

(3) Prenos radiodifuznih oddaj

[...]

2. prek skupne antenske naprave,

[...]

(b) če na napravo ni priključenih več kot 500 udeležencev, se to ne šteje za novo radiodifuzno oddajanje.

Sicer se sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj [nacionalne organizacije za radiodifuzijo (ORF)] po žici na nacionalnem ozemlju šteje za del prvotnega radiodifuznega oddajanja.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

10 Družba AKM kolektivno upravlja avtorske pravice.

- 11 Družba Zürs.net upravlja inštalacijo kabelskega omrežja v mestu Zürs (Avstrija), prek katere prenaša televizijske in radijske oddaje, od katerih nekatere prvotno oddaja nacionalna organizacija za radiodifuzijo (ORF), ostale pa druge organizacije za radiodifuzijo. Predložitveno sodišče navaja, da je bilo na dan sprejetja predložitvene odločbe na kabelsko omrežje družbe Zürs.net priključenih približno 130 naročnikov.
- 12 Družba AKM od družbe Zürs.net zahteva, naj ji posreduje informacije o številu naročnikov, priključenih na kabelsko omrežje, ki ga upravlja, za več referenčnih datumov in informacije o predvajanih vsebinah. Od nje zahteva tudi, naj po tem, ko bodo posredovane informacije preverjene, plača ustrezno nadomestilo.
- 13 Družba Zürs.net meni, da na podlagi uporabe člena 17(3), točka 2(b), avstrijskega zakona o avtorskih pravicah v različici BGBl. I, 99/2015, ki se nanaša na male inštalacije z največ 500 naročniki, oddaj, ki jih oddaja, ni mogoče šteti za novo radiodifuzijo in da torej nima obveznosti predložitve informacij družbi AKM.
- 14 Družba AKM meni, da ta določba ni v skladu niti s pravom Unije niti z Bernsko konvencijo.
- 15 V teh okoliščinah je Handelsgericht Wien (sodišče za gospodarske spore na Dunaju, Avstrija), ki razsoja v sporu med družbo AKM in družbo Zürs.net, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 3(1) in 5 Direktive [2001/29] oziroma člen 11a(1), točka 2, Bernske konvencije razlagati tako, da je predpis – ki določa, da se prenos radiodifuznih oddaj prek ‚skupnih anten‘, kot so te, s katerimi upravlja tožena stranka v postopku o glavni stvari,

- (a) ne šteje za novo radiodifuzno oddajanje, če na napravo ni priključenih več kot 500 udeležencev, in/ali
- (b) šteje za del prvotnega radiodifuznega oddajanja, če gre za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj avstrijske radiodifuzne organizacije (Österreichischer Rundfunk) po žicah na nacionalnem ozemlju (Avstrija),

in da te uporabe niso zajete niti s kakšno drugo izključno pravico priobčitve javnosti z elementom oddaljenosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, zaradi česar niso odvisne od soglasja avtorja in zanje tudi ne velja obveznost plačila nadomestila – v nasprotju s pravom Unije oziroma Bernsko konvencijo, ki se kot mednarodni sporazum šteje za del prava Unije?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 16 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 3(1) in 5 Direktive 2001/29 oziroma člen 11a(1), točka 2, Bernske konvencije razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja:
 - niti za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj, ki ga izvede nacionalna organizacija za radiodifuzijo po kabliah na nacionalnem ozemlju,
 - niti za radiodifuzijo prek skupne antene, če na napravo ni priključenih več kot 500 naročnikov.
- 17 To vprašanje je treba obravnavati v dveh delih.

- 18 Na prvem mestu je treba tako ugotoviti, ali sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj nacionalne organizacije za radiodifuzijo po kablju na nacionalnem ozemlju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, lahko pomeni „priobčenje javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 ali člena 11a(1), točka 2, Bernske konvencije.
- 19 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 11a(1), točka 2, Bernske konvencije določa, da imajo avtorji književnih in umetniških del izključno pravico dovoljevati vsako žično ali brezžično priobčitev z radiodifuzijo oddajane dela, če naj ga priobči javnosti kakšna druga ustanova, ne pa tista, ki ga je izvirno oziroma prva oddajala.
- 20 Člen 3(1) Direktive 2001/29 določa, da države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčitve svojih del javnosti, po žici ali brezžično, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.
- 21 Ugotoviti je treba, da člen 3(1) v bistvu ustreza členu 11a(1), točka 2, Bernske konvencije. Dalje, kadar Sodišče razlaga pojem „priobčitev javnosti“ v smislu navedenega člena 3(1), je ta razlaga na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča v skladu z navedeno določbo konvencije (glej v tem smislu sodbo z dne 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, točki 40 in 41).
- 22 Sodišče je že presodilo, da pojem „priobčenje javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 združuje dva kumulativna elementa, in sicer „priobčitev“ dela in priobčitev tega dela „javnosti“ (sodba z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 37).
- 23 Natančneje, iz ustaljene sodne prakse Sodišča je, prvič, razvidno, da priobčitev zajema kateri koli prenos varovanih del, ne glede na uporabljeno sredstvo ali tehnični postopek, in da mora vsak prenos s posebnim tehničnim sredstvom načeloma posebej dovoliti avtor zadevnega dela (glej sodbo z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točki 38 in 39).
- 24 Drugič, za to, da je podano „priobčenje javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, morajo biti varovana dela dejansko priobčena „javnosti“, pri čemer pojem „javnost“ zajema nedoločeno število morebitnih naslovnikov, pri tem pa mora biti število oseb dovolj veliko (glej sodbo z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točki 40 in 41).
- 25 Poleg tega je Sodišče že razsodilo, da prenos varovanih del, ki ga opravi organizacija, ki ni organizacija, ki je pridobila dovoljenje za prvotno priobčitev, pomeni „priobčitev javnosti“ v smislu te določbe, kadar so taka dela posredovana novi javnosti, torej javnosti, ki je imetniki zadevnih pravic niso upoštevali, ko so prvotno dovolili uporabo svojih del (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 26 Na podlagi okoliščine, da je bil v postopku v glavni stvari zadevni prenos opravljen prek kablov, torej s tehničnim sredstvom, drugačnim od tistega, uporabljenega pri prvotnem radiodifuznem prenosu, je mogoče v obravnavanem primeru ugotoviti, da je družba Zürs.net izvedla priobčitev v smislu člena 3 Direktive 2001/29.
- 27 Vendar je treba preveriti še, ali je ta priobčitev namenjena novi javnosti, ki se razlikuje od javnosti, ki so ji namenjene radiodifuzne oddaje ORF.
- 28 Iz stališč družbe Zürs.net, ki jih v zvezi s tem družba AKM ne izpodbija, je razvidno, da so imetniki zadevnih pravic, ko dajo ORF dovoljenje za radiodifuzijo, seznanjeni s tem, da oddajanje te nacionalne organizacije lahko prejmejo vse osebe, ki so na nacionalnem ozemlju.

- 29 Glede na to, da je distribucija varovanih del prek kablov izvedena na nacionalnem ozemlju, kot je to razvidno iz vprašanja za predhodno odločanje, in da so zato imetniki pravic, ko so nacionalnemu organizmu za radiodifuzijo odobrili prvotno oddajanje, upoštevali zadevne osebe, javnosti, ki ji je družba Zürs.net distribuirala navedena dela, ni mogoče šteti za novo javnost.
- 30 Iz tega sledi, da prenos oddaj, izveden v pogojih, opisanih v točki 18 te sodbe, ni priobčitev javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29. Za tak prenos torej ne velja zahteva za pridobitev dovoljenja imetnikov pravic, določena v tej določbi.
- 31 Na drugem mestu, predložitveno sodišče se sprašuje, ali nacionalna zakonodaja, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da prenos oddaj prek skupne antene, na katero je priključeno največ 500 naročnikov, ne pomeni nove radiodifuzije, spada na področje uporabe člena 5 Direktive 2001/29 in natančneje njenega odstavka 3(o), ter ali se je torej z distribucijo takih oddaj, prenesenih prek takih anten, mogoče izogniti zahtevi za pridobitev dovoljenja imetnika pravice. Iz pojasnil predložitvenega sodišča je razvidno, da je mogoče šteti, da družba Zürs.net upravlja „malo skupno anteno“ v smislu te nacionalne zakonodaje.
- 32 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da kot je Sodišče poudarilo v točki 25 te sodbe, prenos varovanih del, ki ga opravi organizacija, ki ni organizacija, ki je pridobila dovoljenje za prvotno priobčitev, pomeni „priobčenje javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, kadar so taka dela posredovana novi javnosti, torej javnosti, ki je imetniki zadevnih pravic niso upoštevali, ko so prvotno dovolili uporabo svojih del.
- 33 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da „mala skupna antena“ družbe Zürs.net poleg prenosa oddaj ORF omogoča tudi prenos oddaj drugih emitentov s sedežem v drugih državah članicah, tako da je take prenose mogoče šteti za priobčitev javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29. Predložitveno sodišče mora presoditi te okoliščine in na podlagi tega sprejeti ustrezne sklepe.
- 34 V teh okoliščinah se je treba vprašati, ali je upravljanje navedenih malih anten lahko izvzeto iz zahteve za pridobitev dovoljenja imetnika pravice na podlagi izjem, določenih v členu 5 Direktive 2001/29.
- 35 V zvezi s tem je iz člena 5(3)(o) Direktive 2001/29 razvidno, da države članice lahko predvidijo izjeme in omejitve za pravice iz členov 2 in 3 te direktive, kadar gre za uporabo v nekaterih drugih manj pomembnih primerih, v katerih izjeme ali omejitve že obstajajo po nacionalni zakonodaji, pod pogojem, da zadevajo le analogne načine uporabe in ne vplivajo na prosti pretok blaga in storitev v Evropski uniji, brez vpliva na druge izjeme in omejitve, ki jih vsebuje ta člen.
- 36 Člen 5(3)(o) Direktive 2001/29 med drugim glede na napotovanje na njen člen 3 pomeni določbo, ki omogoča odstopanje od pravice do priobčitve javnosti, ki jo določa navedeni člen 3.
- 37 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba določbe direktive, ki odstopajo od splošnega načela, ki ga uvaja ta direktiva, razlagati ozko (sodbi z dne 16. julija 2009, Infopaq International, C-5/08 EU:C:2009:465, točka 56, in z dne 10. aprila 2014, ACI Adam in drugi, C-435/12, EU:C:2014:254, točka 22).
- 38 Iz tega je razvidno, da je treba različne izjeme in omejitve iz člena 5(3) Direktive 2001/29, med katerimi je ta iz točke (o) te določbe, razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 1. decembra 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, točka 109).

- 39 V postopku v glavni stvari je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari gospodarskim subjektom omogoča, da opravljajo dejavnost v sektorju oddajanja varovanih del prek skupnih anten, ne da bi imeli obveznost med drugim zaprositi avtorje teh del za dovoljenje na podlagi pravice do priobčitve javnosti, ki jo ti imajo, pod pogojem, da na tako anteno ni priključenih več kot 500 naročnikov.
- 40 Navedena možnost, ki jo določa zakon, lahko privabi gospodarske subjekte, ki jo želijo izrabiti, ter povzroči stalno in vzporedno uporabo več skupnih anten. To lahko pripelje do položaja, v katerem ima na celotnem nacionalnem ozemlju veliko število naročnikov vzporedni dostop do tako distribuiranih oddaj.
- 41 Sodišče je že razsodilo, da je prav merilo skupnega števila potencialnih naslovnikov z vzporednim dostopom do istega dela pomemben element pojma „javnost“ in torej upoštevni element priobčitve javnosti, za katero velja zahteva pridobitve dovoljenja imetnika zadevne pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 31. maja 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, točke od 42 do 44).
- 42 Ob upoštevanju ozke razlage, ki jo je treba uporabiti za člen 5(3)(o) Direktive 2001/29, in cilja visokega varstva avtorskih pravic, navedenega v uvodni izjavi 9 te direktive, torej ni mogoče šteti, da nacionalna zakonodaja, kot je ta iz postopka v glavni stvari, s katero se več gospodarskim subjektom omogoča vzporedna distribucija varovanih del brez pridobitve dovoljenja avtorjev prek skupnih anten z omejeno kapaciteto priključenih naročnikov, pomeni „uporabo v določenih [...] manj pomembnih primerih“ v smislu člena 5(3)(o), med drugim zaradi njenega kumulativnega učinka, navedenega v točki 40 te sodbe.
- 43 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ne da bi bilo treba obravnavati, ali so izpolnjeni drugi pogoji, določeni v členu 5(3)(o) Direktive 2001/29, da v okviru možnosti, dane državam članicam, da določijo izjeme ali omejitve pravic, določenih v členih 2 in 3 te direktive, ni mogoče sprejeti nacionalne zakonodaje, kot je ta iz postopka v glavni stvari. Taka zakonodaja mora zato spoštovati načelo, navedeno v členu 3(1) Direktive 2001/29, ki določa, da imajo avtorji varovanih del izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo njihovo priobčitev javnosti.
- 44 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti tako:
- člen 3(1) Direktive 2001/29 in člen 11a Bernske konvencije je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj, ki ga izvede nacionalna organizacija za radiodifuzijo po kablih na nacionalnem ozemlju, če je ta prenos zgolj tehnično sredstvo komunikacije in če je bil avtor dela z njim seznanjen, ko je dovolil prvotno priobčitev, kar mora preveriti predložitveno sodišče;
 - člen 5 Direktive 2001/29 in med drugim njegov odstavek 3(o) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za radiodifuzijo s skupno anteno, če na napravo ni priključenih več kot 500 naročnikov, in da je treba to zakonodajo torej uporabiti v skladu s členom 3(1) te direktive, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi in člen 11a Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del z dne 9. septembra 1886 v različici, ki izhaja iz Pariškega akta z dne 24. julija 1971, kakor je bil spremenjen 28. septembra 1979, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za sočasen, popoln in nespremenjen prenos radiodifuznih oddaj, ki ga izvede nacionalna organizacija za radiodifuzijo po kablju na nacionalnem ozemlju, če je ta prenos zgolj tehnično sredstvo komunikacije in če je bil avtor dela z njim seznanjen, ko je dovolil prvotno priobčitev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Člen 5 Direktive 2001/29 in med drugim njegov odstavek 3(o) je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da na podlagi izključne pravice priobčitve javnosti zahteva za pridobitev avtorjevega dovoljenja ne velja za radiodifuzijo s skupno anteno, če na napravo ni priključenih več kot 500 naročnikov, in da je treba to zakonodajo torej uporabiti v skladu s členom 3(1) te direktive, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi